

14 juli 2024 (15de zondag van het jaar)

Kiran Joy o.p.

Juli en augustus zijn traditioneel de maanden waarin mensen op vakantie gaan. We hebben het meestal over 'op vakantie gaan.' Voor de meesten van ons betekent vakantie, dat we op reis gaan. Een belangrijk onderdeel van vakantie is het verlaten van het vertrouwde, de plek waar we gewoonlijk wonen en werken, en op weg gaan naar een andere plek. Er is altijd iets opwindends aan zo'n reis. We maken zo'n reis graag en gewillig, met een gevoel van verwachting en anticipatie. Zulke reizen hebben we zelf gekozen; we maken ze omdat we ze willen maken.

Er zijn andere reizen in het leven die we maken, die niet op dezelfde manier onze eigen keuze zijn. Dit zijn reizen die we maken omdat, op een bepaald niveau, we voelen dat we ze moeten maken. Iets diep in ons beweegt ons, om een bepaald pad te nemen, om in een bepaalde richting te gaan. Ook al voelen we dat de reis moeilijk kan zijn en hebben we allerlei aarzelingen en bedenkingen, toch weten we dat we dit pad moeten volgen als we trouw willen blijven aan onze waarden. Ja, we kiezen ervoor om zo'n reis te maken, maar het is een keuze in antwoord op, wat lijkt op een roep van buiten onszelf, of van diep in onszelf.

Dit is het soort reis dat Amos in de eerste lezing en de leerlingen in het evangelie wordt gevraagd. Amos voelde zich gestuurd door een kracht die groter was dan hijzelf en daarom zegt hij "De Heer heeft mij achter mijn beesten weggehaald en zei 'Ga'". In het evangelie gaan de leerlingen op

reis omdat ze door Jezus op die reis worden gestuurd. Ze gaan uit vrije wil op weg, maar in antwoord op een oproep, een zending.

Ook wij staan voor reizen die niet helemaal onze eigen keuze zijn. Dit kunnen paden zijn die we nemen uit plichtsbesef, een roeping tot dienstbaarheid, een tocht naar geloof, of een verlangen om gerechtigheid na te streven en een verschil te maken in de wereld. Deze reizen kunnen ons naar onbekende gebieden leiden, die grote offers van ons vragen en onze vastberadenheid op de proef stellen.

Wat het evangelie voorstelt, als wat zo'n reis inhoudt, weerklank vindt ook in het leven van zeelieden. Zeevarenden hebben “geen reiszak”/minder bagage, nemen alleen het hoognodige mee, en ontvangen in sommige gevallen een slecht loon -weining kopergeld in hun gordel. Wanneer ze in een nieuwe haven aankomen, is er niemand om ze te ontvangen, geen huizen zijn om hen te verwelkomen. Ondanks zulke uitdagingen gaan zeevarenden door met hun essentiële werk, waardoor onze wereldwijde handel en economieën soepel blijven draaien.

Wellicht kunnen we op deze zeezondag een parallelen vinden tussen hun reizen en de diepere, soms moeilijke reizen die wij allemaal ondernemen als antwoord op onze roeping. Hun toewijding en doorzettingsvermogen zijn een bewijs van de kracht van de menselijke geest en de toewijding aan een roeping die groter is dan jezelf. We worden eraan herinnerd dat de meest betekenisvolle wegen in het leven vaak bestaan uit het betreden van het onbekende, geleid door een roeping die diep in ons resoneert.

Laten we bij het aanbreken van onze vakantie deze zomer ook even stilstaan bij de verschillende reizen waartoe we geroepen zijn. Het is goed om aandachtig te luisteren naar de roerselen in ons hart en naar de influisteringen van de Geest die ons leidt. We kunnen geroepen zijn om in geloof uit te stappen, om de reizen die voor ons liggen te omarmen, wetende dat God met ons meeloopt door elke storm en kalme zee. Mogen we de moed vinden om onze eigen levensreis te ondernemen, vertrouwend op Zijn aanwezigheid en leiding bij elke stap die we zetten. Amen!